

Laiklik, Raşidi Hilafet İle Kökünden Sökülüp Atılır

Sömürgeci İngilizlerin Sudan'a müdahaleleri, 1882 yılında Mısır'ın işgalinden sonra başlamış; 1896 yılında ise Mehdi Devleti'ni yıkmak için Kitchener'in askeri harekâtı başlamıştır.

2 Eylül 1898'de Omdurman savaşı gerçekleşmiş, Mehdi Devleti'nin başkenti, sömürgeci kâfir İngilizlerin eline geçmiş ve İngilizler Sudan'ı, dini hayattan ve devletten ayırma akidesine dayanan kendi sistemleriyle yönetmiştir; bu ise kamu ve devlet hayatında da pekiştirilmiş; siyasi partileri de aynı esas üzerine kurdukları gibi aynı şekilde ordu da ulusal bir ordu olmuştur. Daha sonra kendi kaderini tayin hakkı olarak adlandırılan dönem gelmiş ve sömürgeci İngilizler 1956 yılında Sudan'dan çıktılar ancak doğrudan sömürgeciliğin yerini dolaylı sömürgecilikle değiştirmişlerdir. Böylece Sudan halkından siyasi bir sınıf ve yöneticiler getirerek onların da aynı yaklaşım üzerinde yürümelerini sağlamışlardır. Bunun üzerine dini devletten ayırmaya dayanan cumhuriyet sistemini uyguladılar ki böylece Sudan, ülke halkının çıkarlarını değil de sömürgeci İngilizlerin çıkarlarını gerçekleştiren işlevsel bir devlet olsun.

Ardından İngiliz-Amerikan çatışması yaşanmış ve yeni sömürgeci eski sömürgeciyle yer değiştirmiş ve Sudan, Aralık 2019'da halk devrimiyle düşürülen Ömer el-Beşir'in iktidarına kadar 25 Mayıs 1969'da Cafer Muhammed Numeyri'nin darbesiyle Amerikan nüfuzunun altına girmiştir.

İşte bu ana kadar Sudan, laik bir sistem üzerinde yürümüştür. Sudan yönetimine art arda sivil ve askeri elitler gelmiş olsa da, onlardan bazıları demokrasi sloganı yükseltirken, bazıları ise İslami sloganları yükseltmişlerdir; ama şu soru varlığını sürdürmektedir. Gerek siyasi güçler gerekse onların arkasındaki sömürgeci güçler (Amerika ve İngiltere) tarafından laikliğin bu denli yoğun ve ısrarla gündeme getirilmesinde yeni olan nedir? Acaba bu, erkek ile kadın arasındaki ilişkiyi temsil eden İslam'ın son kalelerini (içtimai nizamı) ortadan kaldırmak için mi, yoksa İslam'ın yönetim sistemi (Hilafet) ile mücadele etmek ve Hilafete davetin büyümesinin ve ümmetin kitleleri ile ülke halkının ona teveccüh etmesinin ardından Hilafete davet etmeyi ve onu kurmak için çalışanları suçlu ilan etmek için midir?

Sudan'ın kökleri, tarihin derinliklerinden azim İslam'a; yani H. 31 yılında, Raşid Halife Osman bin Affan Radıyallahu Anh döneminde Sudan'a yönelik İslami fethi kadar uzanmaktadır; zira Halife Osman, Mısır valisine emir vermiş, o da Abdullah bin Ebu's-Sarh'ın komutasındaki İslam ordusunu Sudan'a göndermişti.

Abbasi Halifesi Memun döneminde Sudan'daki bazı Müslümanlar Nübye'de arazi satın almışlar, bunun üzerine Hıristiyan bir lider, satışın sıhhatine itiraz ederek şöyle demiştir: Hıristiyan satıcı, onun (Hıristiyan liderin) tebaasından biridir ve onun izni olmadan arazisini satması caiz değildir ve o da izin vermemektedir. Bunun üzerine dava Halife Memun'a taşınmış; o da davayı mahkemeye havale etmişti. Mahkeme, arazi sahibinin, Hıristiyan liderin izni olmadan arazisi üzerinde tasarruf hakkına sahip olduğuna hükmetmiştir; çünkü

arazi sahibi, sahip olduğu şey üzerinde tasarruf etmesini engelleyebileceği bir köle değildir. İşte bu adil olan hüküm, çok sayıda Hıristiyan'ın, hak konusunda büyük ile küçük arasında ayırım yapmayan ve hiç zulmetmeyen İslam'a girmesine neden olmuştur.

Osmanlıların Sudan'ı; Sudan, 1821 yılında Mısır ile birlikte bir vilayet haline gelmiştir.

Tüm bunlar, Sudan'ın farklı dönemlerde Hilafet Devleti'nin bedeninden bir parça olduğunu teyit etmektedir; ta ki Haçlı sömürgeci, Hilafeti parçalayarak onun vilayetlerini bölmek ve seküler ulusal-bölgesel bir devlet inşa etmek yoluyla Hilafeti yıkma projesiyle gelene kadar. Zira Haçlı sömürgeci bu projeye, İslam Devleti'nin birliğine darbe indirme ve İslam'ın yönetimini uzaklaştırma konusundaki hırs ve emellerini gerçekleştirmiş, bunun sonucunda da ümmet, zayıflık, yoksulluk, fitne ve iç savaşlar (kanlı sınırlar) gibi acı meyveler toplamıştır.

Çözüm, İslami hayatı yeniden başlatmaya geri dönmek ve bir farz ve vacip olan Hilafeti kurmakta yatmaktadır.

Ebu Hâzim'in şöyle dediği rivayet edilmiştir: Ebu Hureyra ile beş sene düşüp kalktım ve onun Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'den şöyle buyurduğu hadisi rivayet ettiğimi işittim: **كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ كُلَّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ وَإِنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَسَيَكُونُ خُلَفَاءُ فَيَكْتُمُونَ** **İsrail oğullarını nebilere siyase ederlerdi (yönetirlerdi). Bir nebi öldüğünde onu başka bir nebi takip ederdi. Benden sonra nebi yoktur, fakat birçok halife olacaktır.**” Oradakiler dediler ki: Bu halde bize ne yapmamızı emredersiniz? Dedi ki: **فُوا بِبَيْعَةِ الْأَوَّلِ فَالْأَوَّلِ أَعْطَوْهُمْ حَقَّهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ سَأَلَهُمْ عَمَّا اسْتَرَعَاهُمْ** **İlk biat edilene vefakâr olun ve onlara haklarını veriniz. Çünkü Allah onlara da yönettikleri insanlara da haklarını soracaktır.**” Ebu Said el-Hudri, Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: **إِذَا بُويعَ لِخَلِيفَتَيْنِ فَأَقْبَلُوا الْأَخَرَ مِنْهُمَا** **İki Halife için biat edildiğinde ikincisini öldürün.**” Abdullah İbn Amr İbn Âs'dan, Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i şöyle derken işittiği rivayet edilmiştir: **وَمَنْ بَايَعَ إِمَامًا فَأَعْطَاهُ صَفَقَةَ يَدِهِ، وَتَمَرَةَ قَلْبِهِ، فَلْيَطِعهُ** **Her kim bir İmama (Halife'ye) biat edip elinin ayasını ve kalbinin semeresini verirse, ona itaat etsin.**” Ebu Hureyra'dan Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: **إِنَّمَا الْإِمَامُ حُنَّةٌ يُقَاتَلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيَتَّقَى بِهِ** **İmam bir kalkandır, onun arkasında savaşılar ve onunla korunulur.**” Bu da Allahu Teala'nın şu kavline icabet etmek içindir: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا** **Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah'ın ve Rasulü'nün çağrısına uyun ve bilin ki Allah, kişi ile kalbi arasına girer. Yine bilin ki, O'nun huzurunda toplanacaksınız.**” [Enfal 24]

Yine Kur'an-ı Kerim'den delillerin de delalet ettiği gibi İslami yönetimin (Hilafetin) kurulmasına icabet etmek içindir; zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَأَنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ** **Aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet ve onların arzularına uyma. Allah'ın sana indirdiği hükümlerin bir kısmından seni saptırmamalarına dikkat et.**” [Maide 49] Ve Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ** **Hayır! Rabbine**

andolsun ki onlar, aralarında çıkan ihtilaflarda seni hakem tayin edip sonra da verdiği hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle boyun eğmedikçe iman etmiş olmazlar.” [Nisa 65] Ve Allahu Teala şöyle buyurmuştur: أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يُضِلُّوكُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا **“Sana ve senden önce indirilenlere inandıklarını iddia edenleri gördün mü? Tağuta muhakeme olmak istiyorlar. Oysa, onları inkâr etmekle emrolunmuşlardı. Şeytan onları derin bir sapıklığa saptırmak ister.”** [Nisa 60]

Ayet ve hadislerden oluşan bu nasslar, sahabeler, tabiinler ve onlardan sonra gelen Emevîler, Abbasîler ve Osmanlılar için on üç asır boyunca bir yol gösterici olmuştur; böylece Hilafet; Müslümanları ve gayrimüslimleri korumuş, topraklarını ve kutsallarını savunmuş, kanlarını muhafaza etmiş, izzet ve onurlarını korumuş, adaleti gerçekleştirmiş ve yoksulluğu ortadan kaldırmıştır. Nitekim Osmanlı Hilafetinde Avrupalı seyyahlar, Osmanlı Hilafetinde dilencilerin olmadığına tanık olmuşlardır.

Bugün, zillet, aşağılanma, sefalet, bölünme ve parçalanma dolu bir hayattan kurtulabilmemiz için, Hilafeti yeniden kurmak için çalışmamız gerektiği gibi Hilafet kurmak için çalışanlarla da birlikte çalışmamız gerekir. Bakın işte, halkına asla yalan söylemeyen **Hizb-ut Tahrir**, Allah'ın vaadini ve Sevgili Peygamberimiz Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in müjdesini gerçekleştirmek üzere Hilafeti kurmak için gece gündüz çalışmaktadır. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا **“Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, kendilerinden önce geçenleri egemen kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına, onlar için hoşnut ve razı olduğu dinlerini iyice yerleştireceğine, yaşadıkları korkularının ardından kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağına dair vaatte bulunmuştur.”** [Nur 55] Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem de şöyle buyurmuştur: ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَاجِ النَّبُوءَةِ، ثُمَّ **“Sonra (yeniden) Nübüvvet Minhacı üzere (Raşidi) Hilafet olacaktır.”** Sonra sükût etti.”

Ey Sudan halkı! Bu müjdeyi gerçekleştirin ve hem içindeki hem de halkındaki hayırla Hilafet Devleti'nin unsurlarına sahip olan bu ülkede Hilafetin kurulması sizin ellerinizle olsun. Sudan'dan laikliği kökünden söküp atmak amacıyla çalışmak için adımlarımızı hızlandıralım ki böylece Sudan, Hilafet Devleti için irtikaz noktası olun; sonra İslam'ı milletlere ve halklara taşıyalım ki böylece yeryüzü, laiklik ve kapitalizmin karanlığının silmesinin ardından İslam'ın nuruyla aydınlansın.

وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ * بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

“O gün Allah'ın zafer vermesiyle müminler sevinecektir. Allah, dilediğine yardım eder. O, mutlak güç sahibidir, çok merhametlidir.” [Rum 4-5]

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Abdullah Hüseyin (Ebu Muhammed Fatih) - Sudan**